Dosarul penal nr. 1-953/2025
1-25173224-09-1-12122025

**S E N T I N Ț Ă**
În numele Legii

10 septembrie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

*Cu participarea*:
Acuzatorului de stat Dumitru Cojocari
Apărătorului Aliona Rusnac

*În lipsa:*
Inculpatului Mihailov Igor

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală în învinuirea lui

Mihailov Igor **********a.n, locuitor al *****, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP *****, celibatar, studii medii, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat,

- *prin sentința Judecătoriei Rîşcani din 07.08.2006 în baza art.186 alin.(2) CP la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității;*
- *prin sentința Judecătoriei Rîşcani din 12.04.2007, în baza art.186 alin.(2) CP la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 15.11.2007 în baza art.152 alin. (1) CP, art.85, 87 CP, la 2 ani 10 luni închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 22.06.2009, în baza art.187 alin.(2) lit.e),*

*f), art.186 alin.(2) lit.b), c), d), art. 84 alin. (1) CP, la închisoare pe un termen de 3 ani şi 6 luni, fără amendă;*

- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 17.12.2012 conform art.186 alin.(2) lit.b), c), d) CP - încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților conform art. 109 Cod penal;*
- *prin sentința Judecătoriei Glodeni din 08.11.2013, conform art.186 alin.(2) lit.b), d) CP - încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților conform art.109 Cod penal;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 20.05.2017 condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) CP, la 1 an închisoare, art.90 CP, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an;*
- *prin sentința Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 13.06.2019, condamnat în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal și art.85 alin.(1) Cod penal, la 1 an 3 luni închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 03.11.2021, a fost încetat procesul penal pornit în baza art 179 alin.(2) CP, în legătură cu retragerea plângerii;*
- *prin sentința Judecătoriei Drochia Sediul Rîșcani din 29.09.2023, condamnat în baza art.264/1 alin.(4), art.325 alin.(1) și art.84 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa 3 (trei) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000,00 u.c. (eliberat după ispășirea pedpesei la 11.10.2024 (antecedente penal nestins conform art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal);*

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 27.02.2026, s-a recunoscut vinovat în temeiul art. 179 alin. (1) Cod penal şi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni;*

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 12.12.2025 - 10.09.2026,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

**c o n s t a t ă :**

Mihailov Igor, a săvârșit infracțiunea de violare de domiciliu, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La data de 03.10.2025, în jurul orei 18:30 min., cet. Mihailov Igor **********a.n, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul acțiunilor sale, avînd intenția lezării inviolabilității domiciliului persoanei, drept prevăzut și stipulat în art. 29 alin.1 Constituției RM: «Domiciliul şi reşedinţa sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia», neavînd consințământul proprietarului, ilegal a pătruns în ograda cet. ***** **********a.n, amplasat pe adresa ***** din mun. Bălți. La cerința de a părăsi domiciliul Mihailov Igor **********a.n, s-a împotrivit și a rămas în domiciliu pînă la sosirea echipajului de poliție.

Prin acţiunile sale, Mihailov Igor **********a.n a săvîrşit infracţiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) din Codul penal – violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia și refuzul de a părăsi domiciliu.

În şedinţa de judecată inculpatul Mihailov Igor nu s-a prezentat, prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 05.02.2026, a fost anunţat în căutare din motivul eschivării de a se prezenta, în privinţa acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr. 2026040058.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să menţioneze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă în condiţiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoştinţă materialele cauzei.

Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabileşte elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea

acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii.

Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil" a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii.

Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art.6 din Convenţie, deoarece lit.c), d) şi e) ale § 3 al aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate.

O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să atenţioneze că inculpatul Mihailov Igor la etapa urmăririi penale a dat declarații, iar în şedinţa de judecată a refuzat de

a se prezenta pentru a fi audiat, eschivând-se, motiv pentru care s-a recurs la anunţarea în căutare a acestuia.

În acest sens, în conformitate cu art. 351, 352 Cod de procedură penală, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în şedinţă publică, în limba de stat, fără participarea inculpatului Mihailov Igor, în prezența apărătorului Aliona Rusnac.

În consecvenţa logicii expuse, instanţa de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Mihailov Igor în temeiul rigorilor art. 321 alin. (2) pct. 1) şi alin. (6) Cod de procedură penală a fost luată întru respectarea garanţiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

Instanţa de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Mihailov Igor ar fi admisă o ingerinţă asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată şi necesară.

În aceeaşi consecutivitate, instanţa atenţionează că în cauzele CtEDO „Goddi contra Italiei cererea nr. 896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din 21.08.1991", unde Curtea a indicat [...] justiţia italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puţin compatibilă cu diligenţa pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art.6.

Rezumînd cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Mihailov Igor în ședința de judecată.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatînd că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Fiind audiat în şedinţa de judecată martorul Vicol Rodica după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, la momentul actual activează în calitate de subofițer superior de patrulare IP Bălți. La data de 03.10.2025, a fost implicat în serviciu şi anume patrula teritoriul din mun. Bălți. Aproximativ pe la orele 21:00, a primit înștiintare precum că pe str. Pavel Botu 25 din mun. Bălți, pe teritoriul domiciliului a pătruns o persoană și la cererea proprietarului nu a dorit să plece. Atunci imediat s-a deplasat la fața locului. Ajunși pe adresa menționată, unde proprietarul domiciliului s-a prezentat a fi cet. *****, unde el i-a comunicat că vecinul său cet. Mihailov Igor care îl cunoaște deoarece sunt vecini, chiar în nemijlocita apropiere se află domiciliul lui, a intrat fără consemțământul proprietarului în ambarul aflat alături de domiciliul său, unde s-a culcat pe niște saltele. În momentul cînd a ajuns la fața locului cet. Mihailov Igor se afla deja chiar în interiorul casei de locuit întins pe pat, unde el vizibil era în stare de ebrietate. Atunci văzîndu-l în interiorul casei, cet. Mihailov Igor a fost

rugat să părăsească teritoriul domiciliului cet. *****. La fel i s-a propus să treacă testul ,,Drager,, însă cel din urmă a refuzat, fapt indicat în raport.

Referitor la martorul *****, acuzatorul de stat a renunțat ca, aceasta să fie audiat în cadrul ședinței de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 328 CPP, (1) Părţile, în procesul judecării cauzei, pot renunţa la unele probe pe care le-au propus. (2) După punerea în discuţie a renunţării la probe, instanţa dispune neexaminarea acestora dacă nu s-a solicitat examinarea lor de către altă parte.

Ținînd cont de prevederile normei citate, punînd în dicuție faptul dat, instanța de judecată protocolar a admis renunțul acuzatorului de stat la proba cu privire la audierea martorului *****.

Referitor la partea vătămată *****, instanța de judecată a decăzut acuzatorul de stat de a prezenta, proba cu partea vătămată, deoarece nu a fost posibilă de asigura prezența acestuia, de multiple ori cauza a fost amînată pentru asigurarea acestuia, iar, amânarea examinării cauzei în continuare va constitui o încălcare a termenului rezonabil de examinare a acesteia, de asemenea depozițiile părții vătămate nu constituie în principiu unica probă a acuzării sau probă decisivă, fiind prezente elemente probatorii în ansamblul său care compensează suficient inconvenientele privind admiterea unei astfel de probe, pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a circumstanțelor faptei.

În conformitate cu prevederile art. 368 alin (1) pct. 2 Cod de procedură penală, citirea declaraţiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum şi reproducerea înregistrărilor audio şi video ale acestora, pot avea loc, la cererea părţilor, în cazurile: cînd cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Fiind audiat asupra bănuielii aduse, cet. Mihailov Igor *****a declarat că, esența bănuielii îi este clară. A recunoscut cele întîmplate și a dorit să facă declarații. La data de 03.10.2025, nu ține minte concret ora, dar erau aproximativ orele 19:00, în acel moment el era în stare de ebrietate, a servit o sticlă de bere. La ora menționată el a decis să meargă la vecinul său pe nume ***** care se află alături de domiciliul lui. Pe Igor el îl cunoaște de aproximativ 10 ani. Careva conflicte anterior ei nu au avut. Atunci cînd el a mers la vecinul său, el personal i-a deschis poarta de la domiciliu. După care în scurt timp cet. ***** i-a spus să părăsească domiciliu, însă el a refuzat să facă acest lucru și a rămas la domiciliul vecinului. După asta, peste ceva timp la fața locului au venit colaboratorii poliției și a fost luat de pe teritoriul domiciliului vecinului său. A recunoscut cele întîmplate, s-a căit și dorește să se împace cu cet. ***** (f.d.31).

Fiind audiat în calitate de învinuit Mihailov Igor Nicolai, a declarat că, învinuirea adusă lui îi este clară, vina o recunoaște pe deplin și susține declarațiile date în calitate de bănuit (f.d.47).

Deşi inculpatul Mihailov Igor în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu și-a exprimat opinia sa asupra învinuirii înaintate, vinovăţia acestuia integral este demonstrată prin probele administrate, și anume:

- informația primită telefonic la "112" la 03.10.2025, ora 21:01 min., de la cet. ***** precum că, pe str. P. Boțu 25, conflict cu persoana cunoscută (f.d.3);
- plângere din 03.10.2025, depusă de către *****, prin care solicită să fie atras la răspundere persoana necunoscută, care la data de 03.10.2025, aproximativ orele 18:30 min., fără consimțământul ei a pătruns în domiciliul situat în mun. Bălți, str. P. Boțu 25, prin ce a încasat dreptul ei la inviolabilitatea domiciliului (f.d.2);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.10.2025 (f.d.4);
- procesul-verbal de ridicare din 21.10.2025 (f.d.16);
- procesul-verbal de examinare a înregistrării video din data de 21.10.2025 (f.d.17);

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanţa de judecată constată că situația de fapt reţinută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi a fost săvârşită de inculpat, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 Cod de procedură

penală, garantat de art.6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulate în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Instanța de judecată reține că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatei a faptelor imputate s-au confirmat.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.

În conformitate cu art. 8 al Convenţiei Europene pentru protecţia drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, orice persoană are dreptul la respectarea, printre altele, a domiciliului său.

Potrivit art. 29 din Constituţia Republicii Moldova, domiciliul şi reședința sunt inviolabile, nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Prin intermediul art. 179 Cod penal, oricărei persoane i se asigură ocrotirea împotriva actelor de pătrundere în spațiul în care îşi desfăşoară viaţa personală, unde îşi trăiește sub aspectul cel mai intim existența. Este absolut necesar ca oricare persoană să poată beneficia în respectivul spaţiu de confortul psihologic ce i se cuvine, să-şi găsească odihna necesară în locul în care îşi organizează, independent, fără amestecul altora, viaţa personală.

Potrivit art. 6 pct. 11) al Codului de procedură penală, domiciliul este locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casa, apartament, etc.), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă, precum și se înțelege orice teren privat.

Cu referire la compenența infracțiunii incriminate inculpatului în baza art. 179 Cod penal, instanța de judecată notează că, potrivit doctrinei *obiectul juridic specia*l al infracțiunii prevăzute la art. 179 Cod penal, se face apărarea penală a relațiilor sociale cu privire la realizarea dreptului la inviolabilitatea domiciliului, fapt ce indică asupra obiectului juridic. Pe această cale, oricărei persoane i se asigură ocrotirea împotriva actelor de pătrundere în spațiul în care își trăiește viața personală, sub aspectul privat. Este absolut necesar ca oricare persoană să poată beneficia în respectivul spațiu de confortul psihologic ce i se cuvine, să-și găsească odihna necesară în locul în care își organizează viața personală, fără careva amestec din partea altora.

Cu toate că la caz, partea vătămată ***** este proprietarul imobilului, și respectarea inviolabilității domiciliului nu este condiționată de existenta unui drept de proprietate (sau a unui alt drept real) asupra imobilului ales ca domiciliu. În această ordine de idei, se conchide că la calificarea faptei conform art. 179 din Codul penal, nu are importanță statutul victimei: proprietar, chiriaș, membru al familiei, care are dreptul de abitație etc. Aceasta pentru că legea penală se interesează nu de legitimitatea poziției victimei, dar de ilegalitatea conduitei făptuitorului.

*Latura obiectivă* a violării de domiciliu include fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități, realizate în raport cu domiciliul: 1) pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei; 2) rămânerea ilegală, fără consimțământul victimei; 3) refuzul părăsirii, la cererea victimei; 4) percheziţiile și cercetările ilegale.

Prin pătrundere ilegală se înţelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spaţiul în care victima îşi are domiciliul. Pentru existenţa infracţiunii nu interesează modul şi metodele folosite de făptuitor pentru

a pătrunde în domiciliul victimei (escaladare, înşelăciune etc.) şi nici dacă pătrunderea are loc pe faţă ori pe ascuns.

Infracţiunea de violare de domiciliu este o infracţiune formală. După caz ea se consideră consumată din momentul: pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimţământul acesteia; refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei; începerii efectuării percheziţiilor sau cercetărilor ilegale.

*Latura subiectivă a infracţiunii* specificate la art. 179 Cod penal se caracterizează prin intenţie directă. Motivele infracţiunii se pot exprima în: curiozitate, interes material, gelozie, răzbunare etc.

*Subiectul infracţiunii* este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, condiție întrunită în speță.

Reieșind din cele stabilite supra instanța de judecată ajunge la concluzia că probele acumulate sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Mihailov Igor a comis infracțiunea de violare de domiciliu, adică pătrunderea sau rămînerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.

În conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Mihailov Igor de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 179 alin. (1) Cod penal - violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia și refuzul de a părăsi domiciliu.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Mihailov Igor, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunilor săvîrşite, de motivul săvîrşirii acestora, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. (1) şi (2) CP statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît

şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Mihailov Igor, a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunilor prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă cu se pedepsesc cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, care potrivit art.16 Cod penal, este calificată ca infracțiune ușoară.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică adrepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Mihailov Igor urmează să fie stabilită în formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare şi de prevenire de săvîrşire de noi infracţiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.

Totodată, instanța de judecată constată că fapta reținută în sarcina inculpatului Mihailov Igor se încadrează în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, individualizat prin violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia și refuzul de a părăsi domiciliu.

Instanța de judecată conchide că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus şi apreciată de către instanţă prin prisma prevederilor art. 101 CPP, coroborează între ele şi demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul a comis faptele reținute drept stare de fapt și calificate juridic în modul stabilit.

Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate instanţa consideră că pedeapsa lui Mihailov Igor urmează să fie stabilită în formă de închisoare.

Or, având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, ţinînd cont de circumstanțele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins doar cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

Mai mult, pedeapsa stabilită de instanță, va răspunde principiului proporționalității şi se apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșirea acesteia și a celor personale ale inculpatului, este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica negativă a inculpatului, faptul că nu se află la prima abatere de la lege, instanța de judecată găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Mihailov Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 27.02.2026, s-a recunoscut vinovat în temeiul art. 179 alin. (1) Cod penal şi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni.

Raportînd dispoziția de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință se adaugă parțial, pedeapsa neexecutată, stabilită conform sentinței Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 27.02.2026, și i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 9) CPP, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii.

În temeiul art. 72 alin. (2) din Codul penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe se va executa în penitenciar de tip deschis.

Având în vedere că inculpatul în pricină a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni ușoare, instanța de judecată consideră necesar ca pedeapsa aplicată sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Termenul pedepsei pentru inculpat a-l calcula de la data reținerii inculpatului.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar de a menține măsura de căutare în privința lui Mihailov Igor și a aplica în privința acestuia măsura preventivă - arest preventiv.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ș t e :**

Se recunoaște vinovat Mihailov Igor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 1 (unu) an și 6 (șase) luni.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință se adaugă parțial, pedeapsa neexecutată, stabilită conform sentinței Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 27.02.2026, și i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţei de către Mihailov Igor urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Termenul pedepsei pentru inculpat a-l calcula din momentul reținerii inculpatului Mihailov Igor.

Se menține măsura de căutare în privința lui Mihailov Igor și a aplica în privința acestuia măsura preventivă - arest preventiv.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Natalia Foma**